

ITANJA:vl.: Dn 7, 9-10.13-14; 2Pt 1, 16-19; Ps 97, 1-2.5-6.9;

EVAN?ELJE: Mt 17, 1-9

Zasja mu lice kao sunce.

U ono vrijeme uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu, i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postado?e bijele kao svjetlost. I gle: ukaza?e im se Mojsije i Ilija te razgo-varahu s njime. A Petar prihvati i re?e Isusu: »Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako ho?e?, na?init ?u ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.«

Dok je on jo? govorio, gle, svjetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govora?e: »Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slu?ajte ga!« ?uv?i glas, u?enici pado?e licem na zemlju i silno se prestra?i?e. Pristupi k njima Isus, dotakne ih i re?e: »Ustanite, ne bojte se!« Podigo?e o?i, ali ne vidje?e nikoga doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: »Nikomu ne kazujte vi?enje dok Sin ?ovje?ji od mrtvih ne uskrsne.«

Pi?e: fra Domagoj Runje (www.franjevci-st.com)

Isusovo preobra?enje pred u?enicima na visokoj gori slojevit je doga?aj iz kojega mo?emo i?itati vi?e poruka. Ipak, odlomak iz Druge Petrove poslanice koji ?itamo u dana?njem drugom ?itanju upu?uje nas na sredi?nju temu koja je zaokupljala prve Isusove u?enike. Petar ka?e: ?Nismo vam navijestili snagu i Dolazak Gospodina na?ega Isusa Krista slijede?i izmudrene pri?e, nego kao o?evici njegova veli?anstva.? Sredi?nja je, dakle, poruka Isusova preobra?enja objava Bo?ja.

Objava Bo?ja ?ovjeku temeljna je istina vjere. Mi ne vjerujemo u boga koji je plod na?e ma?te. Ne vjerujemo ni u boga do ?ijega se postojanja mo?e dovinuti na? razum. Ne vjerujemo u nepoznatoga boga. Vjerujemo u Boga koji se objavljuje ?ovjeku i ?ovje?anstvu u njegovoj povijesti. A u svojoj povijesnoj realizaciji Bo?ja objava je proces koji ima svoj postupni tijek. Po?ev?i od stvaranja svijeta pa preko patrijarha i proroka Bog nam se objavljuje radi na?ega spasenja. Postoji knjiga koja opisuje taj proces Bo?je objave. Nazivamo je Biblijom ili Svetim pismom. Ustrajno ?itaju?i Svetome pismu mi postupno ulazimo u proces u kojem ne upoznajemo samo povijest nego nas Bo?ja objava doti?e u osobnom ?ivotu. Upoznavaju?i tako povijesni tijek Bo?jeg dijaloga s ?ovjekom dolazimo do zaklju?ka da Bog u svojoj objavi ?ovjeku uvijek koristi ljude. Osobiti primjeri tih ljudi su Mojsije i Ilija.

U vremenu ropstva Bog je ?udesnim putevima izabrao, izdvojio i spasio Mojsija da bi pomo?u njega izveo svoj izabrani narod iz egipatskoga ropstva. U svemu tome redale su se za Mojsija jedna za drugom prave ?ivotne drame. Ro?en je u vrijeme kad je faraon naredio da se bace u rijeku svi hebrejski novore?eni sinovi. Kao odrastao mora je pobje?i iz Egipta jer se u borbi za pravdu poslu?io nasiljem. O?enio se, ali prema ono malo podataka ?to znamo o njegovoj ?eni i sinovima ?ini se da nije u?ivao u sre?i bra?noga i obiteljskoga ?ivota. Nije uvijek bio ni na vrhu ljestvice popularnosti me?u narodom.

Premda je posvetio ?itav svoj ?ivot oslobo?enju svojih sunarodnjaka iz ropstva,

oni su se svako malo bunili protiv njega. Na kraju, ni on sam nije izdržao do kraja. Pokazao je manjak vjere i nije ušao u Obećanu zemlju. Pa ipak, takav Mojsije bio je Božji izabranik i Bog ga nikad nije napustio. Zakon koji je Bog objavio preko Mojsija čitamo i danas u Svetome pismu. Deset zapovijedi koje je Bog dao Mojsiju na kamenim pločama i danas vrijede kao svjedok od Boga objavljenoga putokaza sretnoga života.

Ilija je sličan Mojsiju u svojim životnim borbama i s Bogom i ljudima. I Ilija je živio u teškim vremenima kada je posustala vjernost Bogu, kad su vladali okrutni vladari, a iz podatka da je pokušao umrijeti dok je bio u punoj životnoj snazi zaključujemo da ni njegov privatni život nije bio obilježen sretnom i mirnom svakodnevnicom. Ali to ništa ne umanjuje činjenicu da je Ilija prorok koji je gromko svjedočio vjeru u jedinoga i pravoga Boga, i to zato jer mu se Bog objavio blago prisutnim u njegovu životu.

Mojsije i Ilija primjer su, dakle, kako se Bog ljudima objavljuje preko ljudi. U Svetom pismu nalazimo i mnoge druge primjere koji svjedoče isto. A onda u tom povijesnom procesu objave dolazimo do trenutka o kojem svjedoži današnje evanđelje. Isus se preobraćen objavio izabranim učenicima u društvu Mojsija i Ilije, a onda su nakon glasa s neba: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!" Petar, Jakov i Ivan vidjeli Isusa sama. Glas s neba odgovorio je na jedinstveno pitanje u čitavome Svetome pismu: Tko je Isus iz Nazareta? O nijednoj osobi iz čitave biblijske povijesti ne postavlja se tako snažno pitanje tko je on, odakle dolazi i kamo ide. To pitanje postavlja se jedino o Isusu iz Nazareta, a Glas s neba naziva ga svojim ljubljenim Sinom i zapovijeda nam da ga slušamo.

I u ovoj objavi Bog se uvijek objavljuje preko uvijek, ali na jedinstven način. Isus Krist nije jedan od proroka i svetih ljudi koje je Bog izabrao kao oruđe svoje objave. Bog se nije objavio preko Isusa Krista, nego se objavio u njemu. U Isusu Kristu ostvarila se punina Božje objave posredstvom uvijek, jer je sam Bog postao uvijekom.

Preobraženje na visokoj gori otkriva izabranim učenicima Isusov božanski identitet. Dogodilo se to na putu prema Jeruzalemu gdje će Isus podnijeti muku i smrt. U Jeruzalemu će se Isusova sudbina odvijati tako da će njegovo božanstvo biti zastrto tamom ubilačkog zla koje može proizvesti vječnovo srce. No iz te tame Isus će uskrsnuti. Tek tada trojica njegovih učenika, Petar, Jakovi i Ivan, mogli će autentično posvjedožiti da je Isusovo uskrsnuće unaprijed objavljena istina na visokoj gori preobraženja.

Mi danas živimo u vremenu kada se Isusovo uskrsnuće više ne naviješta kao buduća, nego kao već dogđena stvarnost. Time mnoge i teške drame nisu sišle s pozornice našega zemaljskoga života. Ali vjerom u Isusovo uskrsnuće u njima se otkriva put na kojemu nismu sami. Kao što se preobraženje dogodilo na mušnom putu prema Jeruzalemu tako se u Isusu Kristu Božja slava otkriva na svakom koraku našega životnoga puta. Trojica učenika, morala su neko vrijeme suzdržati od toga da govore o onomu što su doživjeli. Isus im je naredio da svoje iskustvo vjere žive diskretno i nenametljivo. Oni su to obdržali do kraja. A kraj se dogodio onda kada više nikomu od učenika nije trebalo tumažiti da je Isus živ.